

BÉTSI MAGYAR KURIR.

Nr. Indúlt: Hétfőn, November' 17-dikén, 1834. 41.

N A G Y B R I T A N N I A.

A' Glasgowban tartott nagy vendégség vége felé, mellyben 1450 személy vett részt, az Elölülő Oswald, legelőbb is a' fő vendég (Durham) egészségére ürített poharat, 's emlékeztette a' társaságot, hogy Attya 1792 ben az úgy nevezett Népbárát társaságánál Elölülőséget viselt: a' fiú, folytató beszédjét, semmi tekintetben sem távozott el Attyának principiumaitól: egyéberánt a' Lord virtusaira két okból nem akar kiterjeszkedni, először, mivel ahoz szónoki talentommal nem bír, másodsor pedig, mivel a' nemes Grófnak egyenes, férjfiás, és lelkes characterre nem szívelne ditsértetést; tsak annyit mond tehát, hogy a' nemes Lord, köz életében, mindenkor hív maradott, hogy tzeljára mindenkor buzgósággal törekedett, a' nélkül, hogy jobbra, vagy balra tért volna, és hogy a' legrosszabb időben is mindég igazságos, és betsületes maradt." Miután a' sok taps után, melly ezen szavakat követte, ismét tsendesség állott bé, Lord Durham felkölt, szívesen megköszönte a' Háza javára törekedő igyekezetének elisméréset, 's azután így szólt: „Há bár az Urak erántam illy igazságosak légyenek, vagynak még is mások, kik nem azok! (Pfuj, pfuj!) 's a' minek oka, talán éppen az Uraknak erántam viseltető kedvezések. Egem minden módon igyekeztek, imez szíves meghívás elfogadásának megtagadására bírni. Azt mondották, hogy én az Urak principiumaikat felette radicalisoknak fogom találni, 's magamat compromit-

talom, ha olly kinézeteket igyekeznek követni, mellyek minden jó Kormány megsemmisítésére vezetnek. Kérem az Urakat: vallyon vólt e' ok, melly miatt illyest valamit szemekre lehetett volna hányni az Uraknak? (Nem, nem!) de mondhatom is ám, hogy imez reánk fogott igazságtalanság, az Országnek tsak egy oldalától vette eredetét! Eltalálják az Urak: mellyiktől? (gúnymosolygás) Ellenségeinket, a' Toriekat, most abban hagyom, de a' kik szabad gondolkozás módot követnek, ezeknek megtámadásaik tsak egy helyen esmeretesek, 's ez az egy hely, az Országnek fő Városa. Kérdem ismét: igazságos vólt e' a' vád, és köz principiumon alapult e'? vagy ha nem, miért fordulnak el tőlem ama személyek, 's miért bélyegeznek engem úgy, mint zsarnokot magános életben, és tsalárdot köz-életben? Nem akarom indító okaikat nyomozgatni, mert észrevételeim sajnosan esnének: de meg is Glasgow polgártársaim előtt magamat kimenteni kötelességemnek tartom! (nagy tetszés) Avval vádoltak, hogy én nem akartam, olly nép szerenti Reform planumot, mint a' millyen a' Kormány elibe terjesztetett! (halljuk!) Imé világosan, és határozólag kimondom, hogy ez nem igaz. (hangos tetszés) a' második vád az, hogy én a' Reformbillnek bizonyos megtsonkításait jóváhagytam. Hogy ez nem igaz, elhihetik az Urak, midőn azt állítom, hogy a' bill megtsonkítása, és változtatása alkalmával, nem is vóltam Londonban. (tetszés) Sok veszélyt állottam ki, melly a' legerősebb embert

is megrázta volna, 's Királyom kegyesen megengedte, hogy egészségem helyreállítása végett utazzak. En azon vádakra, mellyek köz characteremet illetik, már elébb köz-helyen megfeleltem, 's miután ezt tettem, első kötelességemnek tartottam, a' dologról avval az emberrel értekezni, a' ki még kevéssel ezelőtt az Országban első hívatalt viselt, és a' ki bizonyosan megérdemli, hogy tőle tanátsot kérjek. En tehát egészen ezen férjfiúra biztam magamat, 's a' közelébbi környülállásokat előtte felfedeztem.“ Itt a' szónok Gróf Greynek egy levelét felolvassa, mellyben ez felel, hogy a' Reformbill felett, — a' Királynak megbizott szolgálói körében történt tanátskozásoknak kihirdetése meg nem engedhető, hogy mindazáltal Gróf Durham személyes elégtételére ezennel bizonyítja, hogy a' munkálódások közben, a' Gróf buzgóan törekedett, melly szerint az említett billből, tzélerányos rendszabás szerkesztessék. Ez az elégtétel, hozzá járulván még Durhámnak őszinte biztosítása, hogy az ellene tett vádak alaptalanok légyenek, a' Gyülekezettől nagy tetszéssel fogadtatott. Azon vád alól, mint ha ő, (Durham) Gatesheadban a' Cabinet titkait a' Reformbillben, felfedezte volna, akképpen mentette ki magát a' szónok, hogy ő azon alkalommal nem mondott egyebet, mint, hogy Gróf Grey, a' Reformbillben való előmunkálót reabízta, és hogy társai közül hárman, ebbeli munkájában, segítségére valának. „Hát vallyon titok volt e' ez, folytatá Durhám beszédjét: meg lehet, hogy vidékbeli barátjaim semmit se tudtak felőlle, de a' fővárosban mindenki tudta: azomban elég legyen most személyemről szólnani! Fordítsuk Uraim, figyelmünket nagy, és általános érdekekre. Ha valaha ideje vólt, hogy a' szabad gondol-

kozású férjfiak között, a' költsönös egyetértés, és munkálat nem tsak hasznos, hanem elkerülhetlen szükséges is vólt, — most valóban leginkább ideje van. Mi ditsösséges győzedelmet vívtunk ki, de ellenségünk még mindég a' tsata piatzon van jól fel fegyverkezve, azért még előre ne tapsoljunk! Látják az Urak, mint talpon állanak mindnyáján, — mint járnak — kélnek szorgosan a' Toriek Angliában, és Skótzziában. Az Ország egyik végétől, a' másikig, a' legfelsőbbtől a' legalsóbig, Hertzeg Vellingtontól, Lord Stormontig (kitsapó katzaj) minden mozgásban vagyon. Tekintsünk Irlandra: mint sűrög forog az Orangista, és Repealer! hát tsak mi, Angliának, és Skótzziának Reformatorai, tsak mi dugjuk e' őszve kezünket? Nem! legyünk mindég ébredten, szemmel, füllel! A' Reformbillt ne tekintsük hólt betűnek, hanem azzá tégyük, a' mivé lennie kell, úgymint a' Nemzet újaszületésének nagy eszközévé. Uraim! nem ajánlhatok elég figyelmet ezen tekintetben: ha talán az alsóház a' legközelébbi Ülésben, nem választ bátor-ságos utat, veszedelmes következései, megigazíthatatlanok lennének: azért szemmel légyenek az Urak képviselőikre. (Nagy tetszés) mutassák meg az Urak, hogy apró pénzzel nem engedik magokat kifizetni, és az aratást, mellyhez a' magot adták, méltán megkívánhatják. De más részről ne hirtelenkedjenek az Urak, 's ne hagyják magokat az indulattól elragadtatni, 's akkor minden akadályokat, mellyeket hihetőleg elibek teendének, férjfiasan meg fognak győzni.“ Még sokáig ezen értelemben beszélt Lord Durham, a' midőn némelly rendszabásokat közelébbről megvizsgálgatott, mellyek a' Reform tökéletesítésére szükségeseknek látszottak, így a' többek közt, a'

Parlament idejének megrövidítését, Angliában, és Irlandban, az Egyházba bétűszott visszaéléseknek, úgyszinte az Egyesületeknek eltörlését, nagyobb takarításoknak behozását“ 's a' t. 's végre sokáig tartó laps között, helyet foglalt.

FRANTZIA ORSZÁG.

Az Esküdtek törvényszékénél jelenleg egy elfogott személynek Pere foly, ki magát Dauphinnek, vagy XVII-dik Lajosnak adta ki. A' vádiróványoknak kivonatja ez: „1833-ban Aug. végén, a' Tisztviselőség, valamely lap-pangó embert fogatott el, ki, mint egy fejer személynél talált iroványból ki-sül, a' fenn álló Kormány megbukta-tásában fáradozott. Ez az ember XVII-dik Lajosnak, XVI-dik Lajos Fijának, Normandiai Hertzegnek nevezte ma-gát. Párisban lévő Agensei valának A-s-selin, és Boucher, Lemaitre. Ez utóbbinál, több gyanús, nyomta-tott irományokat zár ala tettek. A' fő bévádoltatott személy, akkor, midőn elfogattatott, valami gyilkoló eszközt hordott magával, 's azonkívül házában találtatott egy — jegyekkel írt emlék-könyv, egy eladási Egyesség, titkos nyomtató eszköz, politikai repkényírás, egy katonai Uniformis karddal, több petsét-nyomó. A' bűnös ellen külömb-féle vádak intéztettek: öszveesküvés, tsalás, sajtótörvényt által hágás, tiltott segyvernek hordása, 's titkos írásmód. Résőbb ez utóbbi véték, bizonyos Col-liard, sebes íróra is kiterjeszkedett. A' fő bévádolt Ethelbert Lajos Hektor Alfred Richemont Bá-rónak nevezte magát, 's azt vallá, hogy ő egy előkelő familiának, mellyet meg nevezni annak betsülete, és a' maga ér-deke nem enged, természetes fija lé-gyen. A' titkos irás frantziára általté-tetett, a' midőn kisült, hogy hihetet-

len tsalárdsággal koholt politikai tsel-szövés, már régen munkában volt. XVII-dik Lajos Normandiai Hertzeg tzímje alatt, a' főbűnösnek nagy régi házak-nál bémenetelt eszközlött, hol jámbor-ság, és törvényesség színe alatt, meg-tudta magát kedveltetni, és jó summa pénzt beszedett. Más részről Republicanusokkal kötött szövetséget, 's az Emb eri Jussok nevű társasággal, szakadatlan öszveköttetésben élt. Alne-vét még 1808-ban vette fel, a' midőn Erv agand nevezet alatt, Sybille fregatra ült, 's útitársaival elhítette, hogy ő még 1794-ben a' Temple fog-ságból kilopattatott, és Kleber Gene-rálra bízott, 's később hol léte ki-tudódván, Buonaparte elibe vite-tett légyen. Sehol sem találhatott men-cékhelyet, hanem tsak az új világ pusztáiban. Itt tudtára estek az 1814-ki történetek, 's akkor tüstént visszatért Frantzia Országba, hol XVIII dik La-jos szívesen fogadta, de Angoulême Hertzegné magától eltaszította, és azért vontá magát az Ausztriai Statusokba. — Azt vallotta továbbá, hogy Majland-ban több esztendeig fogva vólt, 's itt esmerkedett meg némelly nyughatatlan Olaszszal, nevezetesen Silvio Pelli-co költővel, és egy híres Frantziával Andryanéval. Miután szabadságot visszanyerte, a' Frantzia Kamarákhoz, ellenmondást nyujtott bé.“ Ezen regé-nyes előadás, az adatokból megtzáfoltatik. Mind lakását, mind nevét, gyak-ran változtatta. Párisban majd He-ber t, Lamaitre Oberster, Picted, majd ismét Richemont Báró, és Gus-tave Hertzeg neveket vett fel. Lyon-ban Gróf Sz. Juliennak, máskor Gróf Legrasnak nevezte magát. Utazás-közben, költsön Paszsussal él, 's a' hol tsak mutatja magát, mindjárt elterjed a' híre, hogy XVII-dik Lajos megér-kezett légyen. Valami Per után kel-jár,

melly által, mint előadja, törvényes nevéhez, és birtokához akar jutni. Két ügyészszel van dolga. Hijában kívánta vele elhíttetni ama szerentsétlen Hertzeg örje, hogy az igazi Dauphin, az ő öleiben mult légyen ki. A' Lyonban tett vizsgálatokból kisül, hogy az ott 1832 ki történetek alkalmával egy ember jelent meg, ki szinte XVII dik Lajosnak adta ki magát, 's barátjai által, a' dolgozó rendet akarta fellázasztani, kik közt sok pénzt osztogatott ki. Az 1830-ki lázzadás után, 3 esztendeig, Déli Frantzia Országban utazott ide, 's tova, majd Párisban tartózkodott, sokakat megtsalt, 's az elégedetlenekkel szövetségre lépett. 1833 dik esztendeig, titokban voltak tselszövései, és tsak akkor gerjesztette fel a' tisztviselők figyelmeket egy környülállás. Boucher Lemaitre ugyan is elfogattott: lakásába vezették, hogy ott szeme előtt, vizsgálatot tegyenek. A' Normandia-i Hertzeget illető számos iróványokon kívül, egy felszóllítás találattott, melly a' Párisi lakosokat lázzadásra nógatta. Megértvén a' bévádlott, Doursel aszszony által, Párisi Agensének elfogattatását, ezen környülállást azonnal Jegyzőkönyvébe irta illy szavakkal: „Midön egy oszlopkő letételeire mentem vólt, előtaláltam a' gyálatost, minden hozzátartozóival.“ A' titkos íróványban a' többek között egy Tractatus foglaltatik, melly a' szerző szava után a' Király, és a' Szent Szövetség Miniszterei között köttetett. Ez azt tartja, hogy az eredeti Egyesség, a' Bétsi Berlini, Sz. Pétervári, Londoni, Római, és Madridi Cantzelláriákban vagyon, 9 titkos tikkelyekkel. Az első, Lajos Fülep örököseinek, ennek javait bátorságosítja, a' második 2 milliion frank esztendei fizetést hágy jóvá, számára, — a' harmadik felfüggeszti a' Chartát, a' 4-dikben az alku-

vó feleknek, minden belső erősségek által adatnak, az ötödik, Frantzia Országot, katonai állásba teszi határtalan időre, a' 6 dik 600 milliion frank adót oszt ki a' Hatalmasságoknak, a' 7-dik a' Felső, és Alsó Rajnai kerületet Ausztriának engedi által, Doubsot Burkus Orzágnak, Calais-t, Boulognet, Dünnchirchent, Saint Malot, Rochefortot, és Cherbourgot Anglia Orzágnak, a' Rajnabal partját Piemontnak, végre Lillét, és Valenciennest, Hollandiának. A' 8 dik tikkelyben az öregebbik lineának igazgatása, úgy mint 1789 előtt, határoztatik meg. A' 9 ben Lajos Fülep arra köteleztetik, hogy a' jelen Tractatus végrehajtásában munkás légyen, külömben, az említett jótéményektől megfosztatik. A' vádban szövött mellék személyek, levél által vagynak meghíva, és tsak egyedül Baro Richemond vagyon elfogva. Oct. 30 kán az Esküdtek Törvénszéke előtt, kérdezte B. Richemondot (XVII-dik Lajost) az Elölülő, hogy hívják? „A' Minisztereknek — perem által okozott zavarodások, azoknak sokszori összejövetelek, a' Telegrafoknak mozgásai, eléggé megmondják, ki vagyok?“ 11 órakor a' bévádlottak, ismét előhurtoztattak. Báró Richemondon nem látszanak a' Bourbon familiát bélyegező semmi vonások, noha fejedelmi tekintetet iparkodik magának adni. Az Elölülő ismét kérdi nevét, 's ő így felel: „Többet nem mondhatok, mint éppen most mondék.“ Az Elölülő: „Még semmit sem mondott: hogy hívják, hány esztendős, mitsoda mesterséget üz?“ A' bévádlott mélyen halgat, egykedvűnek tettei magát, 's a' vádló íróvány felolvasása közben, némelly jegyzéseket teszen. 84 tanú van ellene. Az Elölülő ismételve kérdezi nevét, idejét, mesterségét, de feleletet soha sem

kap, ha bár 3 egész óráig mindég forgatja ide 's tova, a' vádló iroványokból vett környülállások tudakozása által. A' bévadtott, az elibe tartott iroványokat általfutotta, 's végre kinyilatkozta, hogy azok utánzottak legyennek, és Jegyzökönyve is meghamisított. Erre az Elölülő ismét kérdéseket tesz elibe, de ő ismét megnémül. Elölülő; „Bár akárki legyen, és akármi szerepet jádzon, kérdésemre tartozik felelni, mert a' Status ellen senki sem esküdhetik öszve, büntetlenül. Piston Ur, Richemond Ügyésze közben szól: „Én úgy hiszem, hogy a' bévadtottezen kérdésekre felelni fog. Azután kikérdezettvén Launes, kire az igazi Dauphin bizva vólt, ez azt állítá, hogy 1833-ban Sept. vége felé, ötöt két ember látogatta meg, kik nyomosan kitudakozták, mint járt legyen el a' Dauphin gondviselésében, 's mi után a' tanú, nekik őszintén megvallott mindent, ök mosolygva így szóllottak: „a' szegény ember hibázik, mert XVII-dik Lajos meg nem hólt, 3 nap alatt őt ismét megmutatjuk, a' mennyiben egy falóban el vala rejtve, 's helyette egy idegen fiú jádztatott a' gondviselő kezébe.“ úgy de folytatá a' tanú boszszankodva, ez az előadás tsak mese, a' Normandiai Hertzeg életéből kivéve, melly munkának szerzője maga a' bévadtott, és azért hitelt sem érdemel. Erre a' tanú a' Dauphinnak szomorú történetét, és fogságát beszélte el. Én úgy mond Robespierre, és Sz. Just által halálra ítéltetem, mivel tsapatomat nem akartam a' Convent ellen vezetni, melly hazafiuságomért, Capet fiának gondviselése reám bízott, és akkor valék allandoúl a' Temple fogságban, hol a' Dauphin szüntelenül szemem előtt lévén, telyeséggel el nem ragadtathatott, és ölemben mult ki a'

szerentsétlen, 's felbontzolásán is jelen valék.

Párisi lapok szerént, mivel Gerard kilépése után, a' Cabinet miképpen történendő betöltésén meg nem egyezhettek, Nov. 4-kén minden Miniszterek letették hivatalokat. Mások azt mondják, hogy Persil (Justiz Miniszter) és Jacob (tengeri Miniszter) megmaradtak, 's az új Cabinet alkotása, hihetőleg az elsőre fog bízattatni.

(National.) Talleyrand nehezen tér vissza Londonba Követségi hivatalának folytatására, a' mennyiben gyengélkedő egészsége miatt Nizzába készül, 's helyébe alkalmasint Duc de Broglie nevezetik ki.

Marsall Gerard kilépése után, 15-nél több személy kínáltatott meg az Elölülői helyyel, de senki sem akarja felvállalni, mivel mindegyik fel a' Cabinetnek nem sokára történendő feloszlásától. A' Doctrinäre, a' magok körből szeretnének Elölülöt. Három Miniszter kereste a' fő hivatalt: úgy mint: Thiers, Guizot, és Humann. A' Doctrinäre, Thiers keresetét visszaütasították, mivel őt, nem magok között valónak tekintik: Thiers ellenben erősen ragaszkodott kívánságához, a' midön hirtelen Marsall Soult neve hangzott minden felé, melly környülállások következésében történt azután a' többi Miniszterek leköszönések.

(Messenger de Chambres.) Gróf Molé Elölülése alatt, ki a' külső dolgokra ügyelő Miniszterséget nyerendi el, minden Miniszterek visszalépnek, 's ezen esetben Rigny Urra bízattik a' tengeri Miniszterium. Dupin Ur hihetőleg Justiz Miniszter leend, ha egyébberánt felvállal valami hivatalt.

Az Al Királyfi nevetséges Pere, eképpent folytatódott: „A' Nov. 1-jén

történt Vallatást, a' bévádlott, egy hosszú beszéddel nyitotta meg: 1822-ben így kezdé, a' Pármai Hertzegnével öszvejött, a' midőn a' Frantzia Kormány kérésére elfogattatott, de kövekező esztendőben az Ausztriai Tsászár Mantuába utazván, őtet szabad lábára tétette, elszedelvén mindazáltal nála lévő fontos iroványait. Miután a' bévádlott, Helvétziában, Toulonban, és másutt, tartózkodását leírja, írott beszédjében, a' már kihalgatott tanúnak a' Temple tömlőt örjének válására jött: ez gyámoltalan öreg ember ugymond, a' ki azt vallja, a' mit akarnak: de a' Törvényszék bizonyosan észre vette azt a' meglepetést, melyet az ő (a' bévádlott) megpillantásakor tapasztalt volt. Itt szava akadozván, végre sírásra fakadt. Ugy van Uraim! a' kihalgatott tanú, gondviselője volt egy gyermeknek, 's az a' gyermek meghalt, — de nem volt az igazi Normandiai Hertzeg, — mert az igazi itt áll az Urak előtt, én vagyok az, a' felől tökéletesen meg vagyok győződve: ha talán hibázom, az valóban szerentsétlen hiba, melly miatt 50 esztendő óta, mindenféle üldözéseknek ki vagyok téve. Tudják az Urak, miért van most a' Kormány annyira megindulva, miért gyülekeznek öszve a' Miniszterek olly gyakran? Elölülő: „Azt meg kell bizonyítania, hogy a' Normandiai Hertzeg haláláról való bizonyosság levél hamis: Majlandban történt elfogattatása tsak annyit bizonyít, hogy már régóta Normandiai Hertzegnek adja ki magát. A' bévádlott: Ugy de, hogy bizonyítsam bé az igazságot, mikor azon alkalommal elszedték irásaimat. Elölülő: Éppen azt bizonyítsa bé. A' bévádlott: Hát ha olyan iroványt mutatok elő, melly kétség kívül valóvá teszi, hogy midőn a' Convent a' reá fogott XVII-dik Lajost

eltemeltette, egyszersmind parantsolatot adott, hogy ugyantsak a' Dauphin fogattassék el? Elölülő: Jól van, mutasson elő, — mert hiszen már az Ur, a' 7-dik személy, a' ki XVII-dik Lajosnak adja ki magát. A' bévádlott: Majd előmutatom a' védelmezéskor. Elölülő: Annak most, a' vitatáskor kell megtörténnie. A' bévádlott Ügyésze: Miért nem irtak 14 hónap alatt, mióta Báró Richemond fogságban ül, Majlandba, hogy az illető felekkel szembe álltathassék? Itt egy levél, mellyből kisül, hogy midőn a' praetendált Dauphinnak temetése vólt, ugyan akkor a' Dauphin után leskelődtek. (Folytatása következik.)

SPANYOL ORSZÁG.

A' Biscayai Kiküldötség, Don Carlos által költkövetkezendő Decretumot függesztett ki: „Mivel hív alattvalóimnak közepette, megelegetésemet, és hálámát: meg akarom bizonyítani, 's ezt tsak az által tehetem, ha hogy ditső Eldödömnek példáját követem, a' ki a' Biscayaiaknak, régi jussait, és törvényeiket megerősítette, — tehát én is helyben hagyom, és megerősítem azokat jelen Királyi Decretumom által, mellynek emlékezete a' tisztviselők, és jussaim óltalmára felfegyverkezett hazámfiak előtt, örökké megmaradjon. Annál fogva szolgálattal való megelegetésem abbéli jelét ezenel hírül adom, 's azt ismételni fogom, mihelyest a' környülállások, a' szokott Formalitásokkal kívánt esküt letennünk megengedik. (Aláírás.) Én a' Király.

(Gazette de France.) Oct. 27-kén és 28 kán a' Vittoriai, és Salvatierrai sikon, Zumalacareguy, és a' Királyné serege között véres ütközet ment véghez. Onnaté ből ekképpen adják elő e' történetet: Zumalacareguy, 2 osztály Christinon

győzedelmeskedett: ez utóbbiak vesztesége 2000 főre tételik, azonkívül a' fő Hadi parantsoló Doyle General, és számos tiszték fogságba estek, és több ágyúk, sok darab öltözet, fegyver, és zászló elvéttetett. A' Christónok közül már 600 nál többen maradtak a' tsata piatzon, midőn Zumalacareguy pardont parantsolt, de V-ik Károly szabadosai mind e' mellett folytatták az öldöklést, és az ellenséget, egész Vittoriáig kergették, úgy, hogy lehetetlen vala őket visszataroztatni. V-dik Ferdinand, Zumalacareguyt, bébizonyított vitézségeért, Sz. Ferdinand nagy keresztjével ajándékozta meg. Oct. 29-kén Onnatéban, Te Deum énekeltetett. Minden oda mutat, hogy ezen kis győzedelmet, nagyobbak fogják követni, 's Don Carlos katonái, képesek leendenek, Casztiliában kiterjeszkedni.

Madridból Oct. 24-kén költ tudósítások szerint, Martinez de la Rosa, le akar mondani hivataláról, és elbocsáttatását kérő levele, már el is küldetett a' Királynéhoz Sz. Ildensensóba, de mivel társa, és barátja Garelly, ebbeli lépésétől meg próbálja visszataroztatni, leg alább egy darab ideig, még mind ekkoráig bé nem nyujtatott. Azt mondják, hogy ha ez a' Miniszter, feltételétől el nem áll, akkor az új Cabinet alkotása, Gróf Torénóra fog bizattatni.

B É T S.

Ö Ts. R. Felsége méltóztatott Nov. 4 kén költ kir. határozata által Kesselököi Majthényi László Urat, az előtt Bars-Vármegye első Alispányát és Országgyűlési Követjét kegyelmesen Magyar Báróságra emelni.

A' Fő Msgú Magyar Kir. Udvari Cancellaria méltóztatott a' Registra-

turai Directionál megüresült második Adjutáncusi hivatalra Krutter Jó'sef Urat, eddig Udvari Registrans, ez által a' megüresült Udv. Registrans hivatalra Boltsek János Urat, eddig Udv. Accessistát, és a' megüresült Udv. Accessistai hivatalra Vitéz Ignácz Urat eddig Cancellariai Practicánst ki-nevezni.

M A G Y A R O R S Z Á G.

Po'son Nov. 11-kén. Miután a' Tek. Kk és Rk az Urbért illető IV-dik Törvénytzikkely vizsgálatját bévégezték, egy Kiküldötség által a' Fő-Rendekhez küldötték, hol mind a' Tek. Kk és Rk Izenetjek, mind a' Felirási Javallat, az Itélőmester által felolvasztatott, 's tegnap a' 255-ki Országos Ülésben, az első tikkely javallatja már a' Fő Rendek által is elvégeztetett. Az alatt a' Tek. Kk és Rk az V-dik Törvénytzikkely 2 dik §-sa felett tanácskoztak.

Visontáról, Tek. Somogy Vármegyéből. Nagyon emlékezetes marad Visontára nézve, November hónapjának második napja: mellyen az ide való Helv. Vallástetelt tartó Gyülekezet, egészen új, szép méltóságban álló, 's városban is helyt érdemlő Templomát; a' szokott mód szerént felszenteltette. Választva sem lehetett volna szebb időt választani, a' nevezetes Innep megtartására; a' fennt kitett határ-napnál. A' tisztán feljövő, 's útját őszi szelíd fényben futó Nap, — mellyet feljöttében Mo'sár szó köszöntött: igen sok nézőket 's Vendégeket gyűjtött öszve. Tíz órakor, a' Népnek egy része, harangszó alatt a' Templomba gyült, hol, T. Eröss Sándor Darányi Prédikátor, 's Egyházi Vidékbeli Assessor, az Innep tzeljához képest, fontos és szivre-

ható beszédet tartott; a' kinn maradt sokaságnak pedig, T. Vintze Sámuel Istvándi Prédikátor, tudósan prédikált. Az innepnek méltóságát, buzdító Harmoniás éneklés emelte; és a' jeladásokra egyesén kisütött mo'sarak durrogása hirdette. A' szent tzeremonia végződése után, Uri Vendégeit, a' Parochialis, a' közrendűeket pedig a' Bíróházhoz, terített asztalokhoz hívta az az Ekklesiái Elöljáróság; kevésre terjeszkehetőleg ugyan, de szívesen vendégtelt. A' legmélyebb tisztelet, és köszönet hálás érzeti közt jelentjük e' híradásunkban, hogy midőn a' Templombeli lelkes szónok, ditsőségesen uralkodó Felséges Királyjaink, 's Nádorunk, és az egész Felséges Austriai Ház Tagjainak virágzó megmaradásokért, szívének buzgón könyörgő indulatit, a' minden emberek' Attya előtt kiöntve; a' Nagy Méltóságú Földes Uri Széchenyi Familiára általment, 's az abban öröklő virtust említette: minden jelen volt érző Polgárnak háládatos gondolati, különösen ama Nagy Hazafiban, a' nagylelkű Gróf Széchenyi Istvánban egyesültek; ki mintegy tündöklőbb Planeta a' sok Fixák közt, úgy áll a' Hazza egén, Nemzete hasznára futva, világitva, munkálodva fáradhatatlanul; — Ri magosra törekedése mellett, a' kistsinyekre, szegény jobbágyinak sorsára igyekezetére is kiterjesztvén figyelmét: Visonta lakosait Templomjok építésében, matériálékkal, pénzel is atyai módon segítette. Tisztelettel emlékezünk itt, a' Nagy Gróf 's Kegyes Földes Ur' Csokonyai uradalma Directorára, Uradalmi Tisztjeire is; kik Méltóságos Urok nemes indulatit korán

észrevéve 's készen követve: emberi módon, szelíden, az építelés alatt különösen jóltévőleg bántak; a' jobbágyi engedelmisségben elsőségre törekvő Visontai néppel. Hoszsú élet, szerentse, halhatatlan hír és ditsőség kövésék a' Grófot sok és nagy érdemeiért! Békesség és boldogság légyen a' nagy Director, a' nemes Férfiak jutalma, esztendő sokasága szálljon] hasznos életekre!! A' nemesen érző és az Isten' ditsőségét buzgó tüzze munkálódó Hívek közt tündöklő neve Visontai lakos Mészáros Gábornak; ki az Ekklesiát a' Templom építésében 500, a' Felszenteltetésekor pedig 200 V. Cz. forintokkal segítette. Köszönet az Ekklesiára ezen buzgó tagjának; tisztelet és betsület háruljon személlére; áldás minden munkáira, 's egész életére!

E R D É L Y.

Károly Fejérvár városában September 14-kének éjjelén történtszerentsélen tűz vész, az iszonyú szél fuvatag eleme által, mintegy tűz folyamára áradván, egy négy szegű részét korára virágzásában azon városnak elhamvasztotta. — Az emberi erővel meg nem gátolható tűz vész szerentsétlenségét, minden kebelbeli polgár köz kihatással szomorúan érzi; mégis fájdalom? a' köz egész ellen, találkozott olly ellen érzetű is, ki névtelen fellepvén, óvást botsátott közhírré, a' hazában forgó Hirlapokban, melly óvási egyes és ellenes véleményű sorokellen a' közhitelesség talp igazságánál fogva a' K. Fejérvári polgári Rendeknek, a' Hirlapokat olvasott több tagjai ellenemondanak.